

Nhớ Mẹ

Kính Dâng Hương Hồn Mẹ
Nhân Lễ Huy, Nhật
Đầu Tiên Của Mẹ

N.D.S.

Ngày chúng con ra đi
Tuổi hạc, Mẹ đã cao
Nhưng mắt Mẹ còn sáng
Tóc Mẹ chỉ hoa râm

Các cháu yêu của Mẹ
Đang trong tuổi thơ ngây
Cháu bé nhật lên bay
Đêm đêm ngủ cạnh Mẹ

Tiếng chúng cười rộn rã
Chuyện chúng kể ngây ngô
Là niềm vui của Mẹ
Lúc tuổi già bóng xế

Chúng con có ngờ đâu
Ngày chúng con ra đi
Cũng là ngày vĩnh biệt
Xa cách Mẹ mãi mãi

Gần mười năm trôi qua
Thu đi rồi xuân lại
Mẹ sống ở quê nhà
Không có con phụng dưỡng

Những ngày hè oi ả
Không có con quạt nồng,
Những đêm đông rét mướt
Không có dâu đắp lạnh

Sân lai bao mùa nắng
Vắng bóng các cháu yêu
Mẹ thiếu tiếng chúng cười
Mẹ thiếu chuyện chúng kể

Thời gian lạnh lùng trôi
Tuổi Mẹ gần chín mươi
Mắt Mẹ không còn sáng
Tóc Mẹ đã bạc phơ

Rồi một ngày cuối thu
Khi hoàng hôn vừa xuống
Mẹ từ già cuộc đời
Không có con bên cạnh

Mẹ cũng không nhìn thấy
Trước khi Mẹ nhắm mắt
Các cháu yêu của Mẹ
Bây giờ đã lớn khôn

Niềm nhớ thường của Mẹ,
Suối vàng sẽ không giảm
Nỗi đau khổ của con
Nước mắt khó làm vơi

Điều chúng con an ủi
Là Mẹ không đau đớn
Khi trút hơi thở cuối
Đề an giấc ngàn thu

Và Mẹ cũng hài lòng
Được nằm cạnh người thân
Trên mảnh đất quê hương
Như Mẹ hằng mong ước

Nay từ chôn đất khách
Con xin thắp nén hương
Quý dâng anh linh Mẹ
Cầu Mẹ sớm siêu thoát

Ở trên quảng hủ vô
Hương hồn Mẹ thanh thản
Quên hết mọi khổ đau
Của cõi trần tục lụy

Nén hương thắp đã tàn
Lòng con Mẹ đã biết
Con xin vĩnh biệt Mẹ
Con xin vĩnh biệt Mẹ

